॥ ४२ ॥ ४३ ॥ सपर्यांपूजाम् सर्वेषांभूतानामाशयाः अंतःकरणानि तान्यालयोनिवासोयस्यतम् ॥ ४४ ॥ निजंकर्मएवनिबंधनंयस्य तथाभूतमपिमदाज्ञापुरस्कारेणानयतः तेनदोषइत्यर्थः ॥ ४५॥ ४६ ॥ वत्सेतिप्राधान्येनैकस्यसंबोधनम् गुरोर्निष्क्रयःगुरुदक्षिणायुष्मद्विधयोर्गुरोर्ममकामानांमध्येकोऽनुकामोऽवशिष्यतेनकोऽपीति ॥ ४७ हेवीरौस्वगृहंगच्छतम् वांयुवयोः अयातयामानि अगतसाराणि ॥ ४८ ॥ अनि

तदंगप्रभवंशंखमादायरथमागमत् ॥ ततःसंयमनींनामयमस्यदयितांपुरीम् ॥ ४२॥ गत्वाजनार्दनःशंखंप्रदध्मौसहलायुधः॥ शंखनिर्ह्रादमाकर्ण्यप्रजासंयमनोयमः ॥ ४३॥ तयोःसपर्यांमहतींचक्रेभक्त्युपबृंहिताम्॥ उवाचावनतःकृष्णंसर्वभूताशयालयम्॥ ४४ ॥ लीलामनुष्यहेविष्णोयुवयोःकरवामकिम्॥ श्रीभगवानुवाच गुरुपुत्रमिहानीतंनिजकर्मनिबंधनम्॥ आनयस्वमहाराजमच्छासनपुरस्कृतः॥४५॥ तथेतितेनोपानीतंगुरुपुत्रंयदूत्तमौ॥ दत्वास्वगुरवेभूयोवृणीष्वेतितमूचतुः॥ ४६ ॥ सम्यक्संपादितोवत्सभवद्भ्यांगुरुनिष्क्रयः॥ कोनुयुष्मद्विधगुरोःकामोनामावशिष्यते ॥ ४७॥ गच्छतंस्वगृहंवीरौकीर्तिर्वामस्तुपाविनी॥ छंदांस्ययातयामानिभवंत्विहपरत्रच ॥ ४८ ॥ गुरुणैवमनुज्ञातौरथेनानिलरंहसा॥ आयातौस्वपुरंतातपर्जन्यनिनदेनवै॥ ४९ ॥ समनंदन्प्रजाःसर्वादृष्ट्वारामजनार्दनौ॥ अपश्यंत्योबव्हहानिनष्टलब्धधनाइव॥ ५० ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः॥ ४५॥ ॥ ७ ॥

श्रीशुकउवाच वृष्णीनांप्रवरोमंत्रीकृष्णस्यदयितःसखा॥ शिष्योबृहस्पतेःसाक्षादुद्धवोबुद्धिसत्तमः १

लवद्रंहोवेगोयस्यतेन पर्जन्योमेघस्तद्वन्निनदोयस्यतेन ॥ ४९ ॥ नष्टमदृष्टंतत्पुनर्लब्धंधनंयाभिस्ताइवेति ॥ ५० ॥ इतिदशमस्कंधेटीकायांपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ७ ॥ षट्चत्वारिंशकेघोषमुद्धवंप्रेष्यतद्गिरा यशोदानंदयोश्चक्रेकृष्णःशोकापनोदनम् १ कामचारंद्विजातिःसन्परित्यज्यातिसंयतः गुरोर्ज्ञानमनुप्राप्यसखागोपीरुपादिशत् ॥ २ ॥ गोपीनांसांत्वनमतिरहस्यंसन्मंत्रिसाध्यमितितदर्थमुद्धवंविशिनष्टिवृष्णीनामिति बुद्धिसत्तमः बुध्याऽतिश्रेष्ठः ॥ १ ॥